Dosarul nr. 2-1075/2024
Nr. Electronic 2-24123277-23-2-31102024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 martie 2026 mun.Comrat

Judecătoria Comrat (sediul Central)
În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Denis Guțu
Grefier Xenia Sucur
Valentina Ceachir
Reghina Capsamun
Interpret Tatiana Ichizli
Cu participarea:
Reclamantului Ostalep Valeriu
Reprezentantul pârâtului, avocatul Frumosu Nicolae

examinând în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu împotriva Asociației Obștești „Piligrim-Demo”, intervenient accesoriu AO „Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova”, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea informației defăimătoare și repararea prejudiciului moral,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces.

La 31 octombrie 2024 reclamantul Ostalep Valeriu a depus cerere de chemare în judecată către Asociației Obștești „Piligrim-Demo” privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea informației defăimătoare și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, la 08 octombrie 2024, pe pagina https:nokta.md/propagandist-valerij-ostalep-postavlyaet-oruzhie-silovym-vedomstvam-moldovy-anticorup-ie/, care este indicată ca fiind gestionată de AO Piligrim-Demo, a fost publicat articolul cu titlul: Пропагандист Валрий Осталеп поставляет оружие силовым ведомствам Молдовы – Anticorupție. Autor: Зоя Дубаева.

În acest articol autorul declară că ex-politicianul și omul de afaceri Valeriu Ostalep permanent diseminează dezinformarea kremlină, acuză puterile

moldovenești de slugărnicie în fața curatorilor occidentali și înarmarea excesivă. Dar, totodată el livrează armament structurilor de stat al Moldovei și are legătură directă cu paza unor întreprinderi de stat. Fiind în ecou cu propaganda rusă, critică puterile moldovenești și guvernele occidentale, Ostalep conduce un grup de companii care vînd armament și cartușe structurilor de forță ale Moldovei, și de asemenea servicii de pază întreprinderilor de stat. Unele contracte au trecut la el de la compania oligarhului Vladimir Plahotnicu, Argus S. Pe Ostalep la început îl iritau întrebările jurnaliștilor despre apartenența la această companie, dar apoi a recunoscut, că el ceva a procurat acolo. Nu este unica companie a fraților Ostalep, care are contracte cu organele de stat. Servicii întreprinderilor de stat le oferă creatura lor Combat Service Security Organization SRL, succesorul de drept al contractelor cu statul al companiei Argus S., proprietarul căruia este oligarhul Vladimir Plahotniuc.

Susține reclamantul că, nu diseminează în general și cu atât mai mult permanent dezinformare kremlină. Această declarație este un fals și minciună. Nici nu înțelege această noțiune inventată de autor. Își exprimă de 20 ani, conștient punctele de vede referitor la realități, așa cum crede, drept garant de Constituție. Cum afirmă autorul, dar în general nu livrează armament nimănui, și nici structurile de stat al RM. Nu are nici o legătură, cu atât mai mult directă, cu paza unor întreprinderi de stat. Această afirmație a autorului este un fals și minciună.

Invocă că, nu este în ecou cu nici o propagandă și nici rusă, nici romană, nici de altă natură. Această afirmație a autorului este un fals și minciună. Își exprimă public propriile convingeri, iar coloratura manipulativă a autorului este un fals și minciună. Nu conduce nici o companie. Declarația autorului că ar conduce un grup de companii este un fals și minciună.

Mai susține că, nu conduce nici o companie care livrează arme. Declarația autorului că ar conduce un grup de companii care livrează arme, este un fals și minciună. Nu conduce nici un grup de companii care oferă servicii de pază structurilor de stat. Această afirmație a autorului, este un fals și minciună. Autorul afirmă cu unele contracte au trecut la el Valeriu Ostalep, de la compania Argus. Această afirmație a autorului este un fals și minciună. La reclamant nu a trecut nici un contract al companiei Argus.

Astfel, declarațiile autorului articolului, Pe Ostalep la început îl iritau întrebările jurnaliștilor despre apartenența la această companie, dar apoi a recunoscut, că el ceva a procurat acolo, este un fals, minciună și manipulare. Nu a observat nici o atribuție la compania din text, nici nu cunoștea de existența ei. Nu a recunoscut nimic, este o manipulare filologică, cu atât mai mult că aș fi procurat ceva. Este o minciună fals și manipulare. Atrage atenția că autorul inventează stări de spirit de exemplu afirmă despre iritarea sa, nefiind prezentă la discuții, vorbește despre mai mulți jurnaliști, cu toate că era doar unul, la telefon. Toate aceste

elemente indică clar că autorul minte și manipulează, utilizând falsuri.

Afirmația manipulativă și falsă a autorului, nu este unica companie a fraților Ostalep, care are contracte cu organele de stat. Servicii întreprinderilor de stat le oferă creatura lor Combat Service Sercurity Organization SRL, succesorul de drept al contractelor cu statul al companiei Argus S., proprietarul căruia era oligarhul Vladimir Plahotniuc. Nu are nici o apartenență la compania Combat, deci autorul minte și propagă un fals și dezinformare.

Astfel, așa cum rezultă din materialele dosarului, reclamantul nu are calitate de persoană publică ce activează în structurile statale ale Republicii Moldova, și nici în ultimii 15 ani nu a avut un asemenea statut. Reieșind din faptul că reclamantul nu a deținut funcții publice sau politice în stat, orice critică adusă activității extra statale ale acestuia cade sub incidența dreptului la respectarea vieții private garantate de art.8 al Convenției CEDO. Astfel, una din limitările art.10 al Convenției CEDO este dreptul la respectarea vieții private garantate de art.8 al Convenției CEDO. Tentativele speculative de al introduce în categoria persoanelor publice le respinge categoric, deoarece răspunsurile pe care le oferă din când în când ziariștilor pe diverse teme, nicicum nu duc la includerea sa în categoria persoanelor publice.

Solicită reclamantul admiterea cererii de chemare în judecată; constatarea ca fiind defăimătoare și mincinoasă a informației care vizează reclamantul Ostalep Valeriu, publicate la 08 octombrie 2024, pe pagina https:nokta.md/propagandist-valerij-ostalep-postavlyaet-oruzhie-silovym-vedomstvam-moldovy-anticorup-ie/;
în special constatarea drept defăimătoare și mincinoasă următoarele declarații din articol: ex politicianul și omul de afaceri Valeriu Ostalep permanent disemineză dezinformarea kremlină, acuză puterile moldovenești de slugărnicie în fața curatorilor occidentali și înarmarea excesivă. Dar, totodată el livrează armament structurilor de stat al Moldovei și are legătură directă cu paza unor întreprinderi de stat. Fiind în ecou cu propaganda rusă, critică puterile moldovenești și guvernele occidentale, Ostalep conduce un grup de companii care vînd armament și cartușe structurilor de forță ale Moldovei, și de asemenea servicii de pază întreprinderilor de stat. Unele contracte au trecut la el de la compania oligarhului Vladimir Plahotnicu, Argus S. Pe Ostalep la început îl iritau întrebările jurnaliștilor despre apartenența la această companie, dar apoi a recunoscut, că el ceva a procurat acolo. Nu este unica companie a fraților Ostalep, care are contracte cu organele de stat. Servicii întreprinderilor de stat le oferă creatura lor Combat Service Security Organization SRL, succesorul de drept al contractelor cu statul al companiei Argus S., proprietarul căruia este oligarhul Vladimir Plahotniuc; Obligarea pîrîtului AO Piligrim-Demo de a cere scuze față de reclamantul Ostalep Valeriu și de a dezminți informațiile defăimătoare răspîndite prin articolul de pe siteul www.nokta.md prin modificarea articolului indicat în prezenta cerere, radiind declarațiile defăimătoare

și mincinoase, indicate în pct.2 al solicitărilor din cerere; Încasarea din contul pîrîtului AP Piligrim-Demo în beneficiul reclamantului Ostalep Valeriu a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, pentru declarațiile de defăimare expuse în prezenta acțiune civilă; Încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 31 ianuarie 2025, administratorul Asociației Obștești „Piligrim-Demo", Mihail Sircheli a depus referință la cererea de chemare în judecată privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

În motivarea referinței pârâtul a indicat că, la 07 octombrie 2025, pîrtul AO „Piligrim-Demo" a publicat pe website-ul ce îi aparține (Nokta.md) articolul întitulat (Propagandistul Valeriu Ostalep furnizează arme instituțiilor de forță din Moldova).

În conținutul respectivului articol, pârâtul a răspândit următoarele informații: - Fostul politician și om de afaceri Valeriu Ostalep răspândește constant dezinformare pro-Kremlin, acuzând autoritățile moldovenești de „slugărnicie față de curatorii occidentali" și de înarmare excesivă. Cu toate acestea, el furnizează arme pentru structurile de stat din Moldova și are o legătură directă cu paza unor întreprinderi de stat. – Fiind un critic al autorităților moldovene și al guvernelor occidentale, care reia narativele propagandei ruse, Ostalep conduce un grup de companii ce vând arme și muniții structurilor de forță și organelor de drept din Moldova, precum și servicii de pază pentru întreprinderi de stat. Unele contracte i-au fost transferate de la compania oligarhului fugar Vladimir Plahotniuc, Argus-S. – LA început, Ostalep era iritat de întrebările jurnaliștilor despre legătura sa cu această companie, dar ulterior a recunoscut că a achiziționat unele lucrări de acolo. De fapt, Sniper Elite importă carabine, puști, arme de vânătoare și muniție din Bosnia și Herțegovina, Finlanda, Germania, Italia, Cehia și Marea Britanie, se arată într-o investigație. – Aceasta nu este singura companie a fraților Ostalep care are contracte cu instituțiile de stat. Servicii pentru întreprinderile de stat oferă și compania lor, Combat-Service Security Organization SRL, succesoarea contractelor de stat ale companiei Argus-S., al cărei proprietar a fost oligarhul fugar Vladimir Plahotniuc.

Informațiile citate au fost preluate de către pârâtul AO „Piligrim-Demo" din investigația „Armurierul pro-Kremlin", publicat la 07 octombrie 2025 de către Asociația Obștească „Centrul de Investigații Jurnalistice".

Conform pretențiilor expuse la pct.2 în cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită constatarea caracterului defăimător și mincinos, al informației ce îl vizează, publicate de către pârât, în special a următoarelor declarații din articol. Cu alte cuvinte, reclamantul contestă articolul în integralitatea sa ca, ulterior, să exemplifice patru paragrafe pe care le contestă în special.

În ipoteza admiterii faptului că reclamantul și-a manifestat dezacordul cu textul întregii investigații, fără să specifice exact textul contestat, pârâtul ar fi

privat de posibilitatea de a-și îndeplini sarcina probării unor relatări exacte.

În contextul invocării de către reclamant a încălcării dreptului la viața privată de și de familie (precum și a pretențiilor de exprimare a scuzelor), precizează că relatările răspândite de către pârât nu constituie informații despre viața privată și de familie (orice informație, inclusiv imagine, privind viața familială, viața la domiciliu, corespondență și conținutul ei, sănătatea și defectele fizice, orientarea și viața sexuală, precum și comportamentul persoanei), în condițiile în care persoana contează, în mod rezonabil, pe intimitate.

Așadar, suplimentar componentelor generale ale sarcinii probațiunii, impuse de prevederile art.118 Cod de procedură civilă, art.24 alin.(1) lit.c) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, impune reclamantului obligația de a demonstra caracterul fals al informației sau lipsa de substrat factologic a judecăților de valoare răspândite de către pârât.

Conform conținutul cererii de chemare în judecată, reclamantul a neglijat cu desăvârșire obligația de a proba caracterul fals al informației rezumîndu-se la înșiruirea unor alegații pur-declarative.

Totodată, contrar obligației prevăzute la art.24 alin.(1) lit.b) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul nu a indicat în cererea de chemare în judecată nici un argument care să justifice caracterul defăimător al fiecărui informații contestate (judecăți de valoare sau relatări cu privire la fapte) în parte.

Susține că reclamantul a eșuat să-și asume sarcina probațiunii, astfel cum este dictat la art.24 alin.(1). În contextul neîntrunirii condițiilor care să permită restabilirea în drepturi a acestuia, ca informația să fie falsă și defăimătoare, pretențiile acestuia poartă un caracter pur declarativ și necesită a fi respinsă.

Lipsa caracterului defăimător, astfel cum a precizat Plenul CSJ în hotărârea nr.7/2012, de regulă defăimătoare sunt considerate acel informații care relatează despre încălcarea legilor și a normelor de conviețuire (normele morale), și astfel fac ca persoana să fie condamnată moral de opinia publică sau de unii indivizi în particularitate. Legislatorul nu concretizează care sunt informațiile defăimătoare. Unele informații pot fi calificate atât ca defăimătoare, cât și lipsite de acest caracter, în funcție de modul de percepere, de apreciere subiectivă, de situația concretă, de contextul, de persoanele în rândul cărora este răspândită informația. Defăimarea este un fenomen relativ, stabilirea acesteia necesită o examinare minuțioasă, analiză riguroasă a argumentelor părților. Spre exemplu, informațiile privind existența unor relații contractuale dintre SC ,,Sniper Elite” SRL (vânzări de arme) sau SC ,,Combat-Service” SRL (prestări servicii de pază), pe de o parte, și unele instituții de stat, de cealaltă parte, nu sunt defăimătoare în sine. Or, acestea nu sunt informații care relatează despre încălcarea legilor și a normelor de conviețuire (normele morale), stârnind condamnarea morală a reclamantului în opinia publică.

Substratul factologic suficient al informațiilor, judecățile de valoare răspândite de către pârât, potrivit cărora, reclamantul răspândește constat dezinformarea pro-Kremlin, este un critic al autorităților moldovenești și al guvernelor occident late, care reia narativele propagandei ruse, era iritat de întrebările jurnaliștilor sunt bazate pe substrat factologic suficient. Aceasta rezultă din multiple declarații publice ale reclamantului, citate în investigația inițială a Centrului de Investigații Jurnalistice (Despre Maia Sandu și PAS, eu cred că noi am vorbit azi și în emisiunile precedente. Aici totul este clar. Ei au stăpânit lor occidentali. Ei răspund în fața partidului lor european. Stăpânii lor sunt la Bruxelles. Lor le este frică. Realegerea nu depinde de poporul moldovenesc, ci de cei care sunt acolo. Ei le spun ce să facă, ei îi sprijină, le dau bani. Moldova nu are Guvernul său. Moldova nu are instituțiile sale de stat. Sunt PAS, Sandu și curatorii, a declarat Valeriu Ostalep în cadrul unei emisiuni a Naraliei Morari, concubina oligarhului fugar Veaceslav Platon, în iulie 2024. Aserțiunile fostului diplomat seamănă izbitor cu falsurile vociferate de propagandista Kremlinului, Maria Zaharova. Occidentul transformă această țară Republica Moldova în robul său necuvântător. Actuala sa conducere promovează o politică de represiune internă, repetând experiența Ucrainei și Țărilor Baltice, direcționată spre transformarea republicii într-un apendice ilegal al Uniunii Europene și NATO. La fel ca la Zaharova, occidentul este ținta predilectă a falsurilor lui Ostalep. Nu știu de ce Franța a devenit deja partenerul strategic al Republicii Moldova. În spațiul public au loc un fel de anchete. Nu știu ce a pierdut Franța anume aici. Nu înțelege ce relații istorice aveam noi cu ei francezii. Și ce interese politice și militare? Și de ce ne vând și radare? Dar iată, referitor la un ajutor real, de exemplu, pentru fermieri, nu se aude nimic, s-a întrebat retoric Valeriu Ostalep. La unison cu Ostalep, Zaharova leagă contractele militare în scop de apărare de situația unor fermieri din Republica Moldova. Nu ajută cu bani pentru dezvoltarea agriculturii Moldovei, nu oferă mijloace pentru dezvoltarea științei și industriei. Franța furnizează echipament, muniții și un radar pentru controlul spațiului aerian, a repetat reprezentantul Ministerului Afacerilor externe al Rusiei.

Informația răspândită de către pârât este de interes public, în conformitate cu prevederile alin.(2) din Legea cu privire la libertate de exprimare, sintagma interes public semnifică interesul societății față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei, iar noțiunea de persoană public semnifică persoana care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public.

Informațiile dezvăluite în cadrul articolului se referă la atribuirea unor contracte de achiziții publice către unele companii private care vând armament/prestează servicii de pază și care sunt fondate și/sau controlate de către o

persoană publică cu viziune propagandistice pro-Kremlin aspecte ce vizează exercitarea puterii publice în domeniul securității naționale. Raportând la natura informațiilor prezentate, constată că acestea suscită indubitabil interesul public. Astfel spus, articolul publicat privește o problemă de importanță socială majoră, în legătură cu care publicul are un interes legitim să fie informat.

Totodată, în virtutea statutului reclamantul Ostalep Valeriu (fost vicemistru în cadrul Ministerului Afacerilor Externe și figură publică activă în promovarea narativelor pro-Kremlin), de caracterul public al relațiilor contractuale ale SC „Sniper Elite" SRL și SC „Combat-Service" SRL, precum și de implicațiile acestora asupra securității Republicii Moldova, putea constata cu certitudine că subiectul articolului trezește interesul public.

Cu toate că apărarea onoarea, a demnității și reputația profesională sunt valori protejate de lege, totuși în sensul art.6 alin.(2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, acest fapt nu înseamnă că ele din start prevalează asupra libertății publicului de a primi informații de interes public. Unde mai pui că, pentru a cerere restabilirea în drepturi a persoanei, onoarea și demnitatea căreia se pretinde a fi lezată, informația răspândită de către pârât trebuie să fie falsă. Or, la caz, Valeriu Ostalep nu a demonstrat sub nici o formă faptul că datele răspândite de către pârât nu corespunde adevărului. Prin urmare, simplul dezacord al reclamantului cu informația de interes public răspândit de către AO „Piligrim-Demo" nu poate duce la angajarea răspunderii juridice a pârâtului.

Așadar, chiar dacă a admite ipotetic faptul că informația răspândită de către AO „Peligrim-Demo" ar conține relatări false cu privire la fapte, prevederea legală sus-citată face imposibil accesarea mecanismului de angajare a răspunderii juridice materiale a pârâtului. Solicită pârâtul respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către Ostalep Valeriu împotriva AO „Piligrim-Demo" privind apărarea onoarea, demnitatea și reputația profesională, precum și a dreptului la respectarea vieții private și de familie.

La data de 15 septembrie 2025 reprezentatul intervenientului accesoriu AO „Centrul de Investigație Jurnalistice", Sergiu Bozianu a depus referință.

În motivarea referinței a indicat reprezentantul că, reclamantul Valeriu Ostalep a depus o acțiune similară către Centrul de Investigație Jurnalistice, prin care a pretins că informațiile expuse în investigația jurnalistică publicată de CIJM anticoruptie.md/ro/investigatii/economice/armurierul-pro-kremlin și pe care s-a bazat redacția www.nokta.md acțiune care a fost respinsă de către Judecătoria Chișinău ca fiind neîntemeiată.

Menționează că pretinsele declarații mincinoase pe care le revedică reclamantul Valeriu Ostalep sunt denaturate, deoarece: așa cum a fost demonstrat în procesul de judecată împotriva CIJM, înainte de a fi publicată investigația, cu Valeriu Ostalep au fost purtate mai multe discuții telefonice cu jurnalistul Ilie

Gulica, care a înregistrat discuția telefonică fapt despre care a fost informat și acceptat Valeriu Ostalep. În cele din urmă, potrivit acestor înregistrări, Valeriu Ostalep declară (sub înregistrare) și recunoaște că el a vândut arme, că consultă și oferă suport în gestionare companiilor vizate în investigație, tot el a recunoscut că a preluat compania Argus și a oferit servicii de pază către companiile de stat inclusiv a oferit servicii adiționale serviciilor de pază.

Astfel, anume declarațiile lui Valeriu Ostalep sunt mincinoase și nu ale redacției www.nokta.md care au reprodus informațiile publicate de CIJM, deoarece: în investigația CIJM au fost probe incontestabile mai multe înregistrări video din cadrul unor interviuri publice ale acestuia prin care se specifică narativul promovat. Chiar dacă declară că nu are nici o legătură cu companiile din cadrul investigației CIJM, tot el deține 50% din compania *Sniper Elite SRL* și tot el afirmă în cadrul comunicărilor cu jurnaliștii de investigație că consultă pe fratele său în legătură cu activitatea de afacere și tot el răspunsuri de la sediul unei companii în raport cu care nu recunoaște nici o legătură dar și comunică informații exacte cu privire la activitate acestora. Deși pretinde că nu diseminează nici constat nici ocazional informații, o simplă căutare pe google conform indicatorilor valeriu ostalep, scoate în evidență faptul că acesta gestionează canalul de telegram: vostalep@ și a diseminat aproximativ 8 mii de poze și 9 mii de link-uri active.

Este declarativă, neîntemeiată și vădit indezirabilă afirmația precum că informațiile listate în cererea de chemare în judecată ar fi false și mincinoase, deoarece contrar art.18 alin.(2) lit.d) din Legea 64.2010, reclamantul nu prezintă nici o probă concludentă și pertinentă care ar demonstra pretențiile debitate precum că informațiile expuse sunt false. Investigația jurnalistică s-a bazat pe un substrat factologic suficient pentru a consemna informațiile reclamante.

Astfel, având în vedere faptul că narațiunile pe care le expune public și care au fost specificate în investigațiile prin expunerea secvențelor video, în mod uluitor coincid cu cele reflectate de reprezentanții Federației Ruse, permit în mod ferm să afirmă că acesta este un propagandist care reflectă aceleași idei.

Este falsă afirmația lui Valeriu Ostalep precum că nu are nici o legătură cu firmele care au vândut arme către unele instituții ale statutului, deoarece – Valeriu Ostalep din biroul unei dinte aceste companii ne-a oferit interviu cu privire la activitatea acestei companii, operând cu informații și argumente despre activitatea acesteia; Certificatul semnăturii electronice cu care a fost semnată cererea prealabilă către CIJM, a fost emisă din numele companiei *sniperellite.*

În sensul definițiilor prevăzute de Legea nr.308/2017, Valeriu Ostalep ar fi unul dintre beneficiarii efectivi ale activității companiei care a vândut arme către unele instituții ale statului. Mai mult, chiar dacă formal Valeriu Ostalep în cadrul interviului a declarat informații și aprecieri în numele acestei companii furnizând detalii pe care în mod normal o persoană care nu are de afacere cu activitatea

acesteia nu ar avea de unde să le cunoască. Mai mult ca atât, în intervalul realizat în format video dar și în format audio ulterior, Valeriu Ostalep se expune la plural în cazul activității acestor 2 companii ca fiind companiile noastre. O plângere cu conținutul similar obiectul cererii de chemare în judecată a fost depusă de Valeriu Ostalep către Consiliul de Presă, prin care a fost deplânsă investigația jurnalistică. În rezultat, Consiliul de Presă a respins plângerea.

Celelalte afirmații ale reclamantului pe care le reclamă prin simpla negație, nu pot fi luate în calcul, or, în susținerea acestui fapt Valeriu Ostalep nu aduce nici o probă pertinentă și concludentă, ceea ce este de înțeles, atât timp cât investigația jurnalistică a fost susținută de mai multe *pasaje video extrase din interviurile acordate de acesta*, unde în mod cert și răspicat se distinge atât narativele promovate cât și substratul factologic explicit al calificativelor atribuite acestuia.

Totodată, scopul investigațiilor jurnalistice a avut sarcina de a scoate în evidență: - calitatea de persoană publică a acestuia manifestată prin participarea activă în emisiuni televizate; - narativul promovat care izbitor de mult se aseamănă cu cel promovat de propoganda rusă; - implicarea vădită a lui Valeriu Ostalep în conducerea și/sau activitatea acestor 2 companii, care au vândut arme către instituțiile de forță ale statutului, despre care acesta oferea detalii cu lux de amănunte ceea ce se desprinde cert din interiul video și audio realizat cu acesta; faptul că acțiunile sunt analizate de SIS, în acest sens în mod corespunzător fiind aplicate prevederile art.13 din Legea nr.64/2010.

În concluzie, solicită analizarea argumentelor prezentate în prezenta susținere verbală, cu examinarea acesteia în lipsa reprezentantului intervenientului care din motive obiective nu se va putea prezenta, cu respingerea acțiunii înaintate de Valeriu Ostalep ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul Ostalep Valeriu cât și avocatul său Todorov Maxim în cadrul ședinței de judecată au susținut pe deplin cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea ei integral, cu constatarea ca fiind defăimătoare și mincinoase a informației care vizează reclamantul, publicate la 08 octombrie 2024, pe pagina www.nokta.md/propangandist-valerij-ostalep-postavlyaet-oruzhie-silovym-vedomstvam-moldovy-anticorup-ie/.

Reprezentantul pârâtului avocatul Nicolae Frumosu în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către Valeriu Ostalep împotriva Asociației Obștești „Piligrim-Demo" privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, precum și a dreptului la respectul vieții private și de familie. Recuperarea cheltuielilor de judecată.

Intervenientul accesoriu AO „Centrul de Investigații Jurnalistice", în cadrul ședinței de judecată nu sa prezentat fiind legal citat de către instanță.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția părților, apreciind argumentele indicate în conținutul cererii de chemare în judecată întru susținerea pretențiilor formulate și ținând cont de probatoriu administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată reține următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

La 08 octombrie 2024, pe pagina https:nokta.md/propagandist-valerij-ostalep-postavlyaet-oruzhie-silovym-vedomstvam-moldovy-anticorup-ie/, care este indicată ca fiind gestionată de AO Piligrim-Demo, a fost publicat articolul cu titlul: *Пропагандист Валрий Остален поставляет оружие силовым ведомствам Молдовы – Anticorupţie. Autor: Зоя Дубаева*.

La fel, potrivit materialelor cauzei AO Centrul de Investigaţii Jurnalistice este o organizație neguvernamentală, activitatea fiind axată pe jurnalismul de investigație, fiind cunoscută publicului larg pentru investigații care vizează corupția în instituții publice, averile nedeclarate ale funcționarilor, licitații trucate și scheme de fraudă, materialele fiind publicate pe platforma proprie: *anticoruptie.md*.

Reclamantul pretinde că publicația prezentată publicului larg, conține mai multe declarații mincinoase și calomnii, care îi lezează onoarea și demnitatea, fiind făcute cu scopul exclusiv de a-l defăima și aduce prejudiciu onoarei și reputației sale profesionale, precum și a membrilor familiei.

Prin urmare, reclamantul prezentat următoarele declarații expuse pe pagina **www.nokta.md/propangandist-valerij-ostalep-postavlyaet-oruzhie-silovym-vedomstvam-moldovy-anticorup-ie/.**

- *Экс-политик и бизнесмен Валериу Остален постоянно распространяет кремлёвскую дезинформацию, обвиняет молдавские власти в «раболепии перед западными кураторами» и «чрезмерном вооружении». Но при этом он поставляет оружие для госструктур Молдовы и имеет прямое отношение к охране некоторых госпредприятий. Traducere- Ex politicianul şi omul de afaceri Valeriu Ostalep permanent diseminează dezinformarea kremlină, acuză puterile moldoveneşti de slugărnicie în faţa curatorilor occidentali şi înarmare excesivă. Dar, totodată, el livrează armament*

structurilor de stat ale Moldovei și are legătură directă cu paza unor întreprinderi de stat.

- Будучи вторящим российской пропаганде критиком молдавских властей и западных правительств, Остален управляет группой компаний, продающих оружие и боеприпасы силовым и правоохранительным структурам Молдовы, а также охранные услуги госпредприятиям. Некоторые контракты перешли к нему от компании беглого олигарха Владимира Плахотнюка — Argus-S. Traducere: fiind în ecou cu propaganda rusă, critică puterile moldovenești și guvernele occidentale, Ostalep conduce un grup de companii care vînd armament și cartușe structurilor de forță ale Moldovei, și de asemenea servicii de pază întreprinderilor de stat. Unele contracte au trecut la el de la compania oligarhului Vladimir Plahotniuc- Argus S.

- Осталепа поначалу раздражали вопросы журналистов о причастности к этой компании, но после он признал, что кое-что приобретал там. Traducere: Pe Ostalep la început îl iritau întrebările jurnaliștilor despre apartenența la această companie, dar apoi a recunoscut, că el ceva a procurat acolo.

- Это не единственная компания братьев Остален, имеющая контракты с государственными органами. Услуги госпредприятиям оказывает их детище Combat-Service Security Organization SRL, правопреемница контрактов с государством компании Argus-S, владельцем которой был беглый олигарх Владимир Плахотнюк. Traducere. Nu este unica companie a fraților Ostalep, care are contracte cu organele de stat. Servicii întreprinderilor de stat le oferă creatura lor Combat Service Security Organization SRL, succesorul de drept al contractelor cu statul al companiei Argus S, proprietarul căruia era oligarhul Vladimir Plahotniuc.

Considerând că prin aceste declarații i-a fost lezată onoarea și demnitatea, pe 11 octombrie 2024, reclamantul a expediat pârâtei cerere prealabilă prin care și-a exprimat poziția referitor la declarațiile pretins false și defăimătoare care îl vizează și a solicitat dezmințirea acestora, exprimarea scuzelor de rigoare pentru răspândirea unor asemenea informații, precum și prejudiciul moral cauzat în sumă de 66 000 lei (f.d.12-15). La cererea prealabilă pârâtul Asociației Obștești „Piligrim-Demo”, nu a formulat răspuns.

La caz, reclamantul a prezentat răspunsului Serviciului de Informații și Securitate al RM nr. 20-O-881/24 din 17 octombrie 2024, reclamantului i se comunică că pe parcursul anului 2024, Serviciul a avut o singură comunicare cu Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova, având ca obiect subiectul relațiilor comerciale cu S.R.L. „Sniper Elite”, Organizația de Pază „Combat Service” S.R.L., Asociația Obștească Clubul Sportiv „Academia de Tir din Republica Moldova „Sniping Club”” și S.R.L. „Sniping Club”.Prin răspunsul formulat de

Serviciu, solicitantului i-a fost adus la cunoștință exclusiv faptul că persoanele juridice menționate nu au participat la licitațiile organizate de SIS, precum și existența unui singur contract de valoare mică încheiat cu operatorul economic S.R.L. „Sniping Club”, fără a fi comunicate alte date sau informații suplimentare (f.d.57)

Potrivit răspunsului INSP al IGP nr. 34/17-9023 din 04.12.2-24, reclamantului se se comunică Cu referire la solicitarea de informații privind operațiunile cu arme și muniții efectuate de către compania S.R.L. „Sniper Elite”, al cărei cofondator este numitul Valeriu Ostalep, către structurile de forță ale Republicii Moldova, în perioada anului 2023 până în prezent, se comunică următoarele. Potrivit prevederilor art. 59 alin. (7) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, schimbarea de către armurieri a destinației armelor procurate se efectuează cu autorizarea autorității prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol.În această ordine de idei, conform competențelor legale, Inspectoratul Național de Securitate Publică nu dispune de informații referitoare la operațiuni de schimbare a destinației armelor și munițiilor efectuate de către S.R.L. „Sniper Elite” sau de către cofondatorul acesteia, Valeriu Ostalep, începând cu anul 2023 și până în prezent (f.d.58)

În acesta condiții, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie pretențiile reclamantului Ostalep Valeriu privind dezmințirea informațiilor pe care le consideră defăimătoare și repararea prejudiciului moral pretins a fi cauzat prin răspîndirea acestora de către pârâtul Asociației Obștești „Piligrim-Demo”.

Potrivit art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale,”Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.”

Potrivit art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

Conform art. 2 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare este specificat, inter alia că termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: defăimare – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată). răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); informaţie – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; fapt – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit.

În conformitate cu art. 3 alin. (1), (2) şi (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Totodată, articolul 4 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, prevede că statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspândească informaţii de interes public decât în condiţiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public şi de a efectua, în conformitate cu responsabilităţile sale, investigaţii jurnalistice în probleme de interes public.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezmințirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte. În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acțiunea cu privire la răspândirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezmințirea relatărilor false şi defăimătoare, indicând în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii. Instanţa de judecată va dispune efectuarea

dezminţirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin intermediul mass-mediei, instanţa va obliga massmedia care a răspîndit această informaţie să publice şi/sau să răspîndească dezminţirea la aceeaşi rubrică, pagină, în acelaşi program, la aceeaşi oră sau în acelaşi ciclu de emisiuni. În cazul în care informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin alte mijloace decît mass-media, instanţa va stabili aceeaşi modalitate de dezminţire sau, după caz, alta adecvată situaţiei (art. 26, Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare).

Conform prevederilor art. 24 alin. (1) din aceeaşi Lege, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligentă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public.

Potrivit art. 43 alin. (1), (2) din Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sânt insesizabile și inalienabile.

Instanța stabilește că legiuitorul național a stabilit cu valoare de principiu că orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității şi reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea reprezintă percepția unei persoane asupra propriei demnități, iar reputația se referă la modul în care este apreciată în societate prin comportamentul său exemplar. Orice atingere a demnității sau reputației poate afecta relațiile sociale ale persoanei, iar lezarea onoarei presupune schimbarea opiniei societății despre aceasta.

Astfel, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea informației și repararea prejudiciului moral sau material, însă trebuie să dovedească că informația este falsă și că ia cauzat atingere personalității sau reputației profesionale. Aspectul defăimător nu se prezumă, sarcina probei

revenind reclamantului, conform Legii nr. 64/2010 și art. 24, care impune demonstrarea că informația a fost răspândită, îl vizează, este falsă sau nefondată pe un substrat factual, și că a cauzat prejudicii.

Libertatea de exprimare nu este absolută și poate fi restricționată pentru a proteja interese generale, cum ar fi siguranța națională, integritatea teritorială, siguranța publică, sănătatea și morala, autoritatea puterii judiciare, precum și drepturile și reputația altor persoane. Restricțiile trebuie să fie proporționale și justificate, conform prevederilor art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pentru a fi compatibile cu dispozițiile acesteia.

Prin urmare, interpretarea normelor convenționale relevă că exercitarea libertății de exprimare implică „îndatoriri și responsabilități" și poate fi supusă unor „formalități, condiții, restricții sau sancțiuni", ceea ce recunoaște posibilitatea ca statul să intervină în exercitarea acestei libertăți fundamentale. Totuși, astfel de restricții trebuie să respecte anumite criterii: să fie prevăzute de lege, aceasta să fie clară și accesibilă, să urmărească un scop legitim și să fie necesare într-o societate democratică. De asemenea, pentru a menține echilibrul între scopul urmărit și mijloacele folosite, precum și între interesul public și protecția drepturilor individuale, este necesară respectarea principiului proporționalității.

La caz, sunt reținute dispozițiile art. 2 și art. 7 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, care disting între fapte și judecăți de valoare. Judecata de valoare reprezintă o opinie sau comentariu a cărui veridicitate nu poate fi dovedită, iar judecata de valoare fără substrat factologic suficient este aceea care se întemeiază pe fapte inexistente sau prezentate denaturat până la falsitate.

Totodată, legea garantează dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale în cazul răspândirii informațiilor false, a judecăților de valoare nefondate sau a injuriei. Pentru restabilirea în drepturi, persoana lezată trebuie să demonstreze că informația este falsă, defăimătoare și permite identificarea sa, iar în cazul judecăților de valoare, că acestea nu au un substrat factologic suficient și au caracter defăimător.

La fel, fiind definită noțiunea de persoană publică ca fiind persoana care exercită funcții publice sau care, prin statutul ori poziția sa, reprezintă interes public. În acest context, se reține că persoanele publice trebuie să accepte un nivel mai ridicat de ingerință în viața lor privată și un grad sporit de scrutin public, proporțional cu importanța rolului lor și a informațiilor divulgate.

Referitor la argumentele reclamantului precum că *nu are calitate de persoană publică ce activează în structurile statale ale Republicii Moldova, şi nici în ultimii 15 ani nu a avut un asemenea statut.*

Instanța reține că potrivit https://dexonline.ro/definitie/politician/33790 termenul politician semnifică : *om politic; persoană care face politică (în interes personal, de grup etc.); persoană care deține un rol important în politică.* Astfel,

termenul de ex-politician sau "Fost politician" o persoană care a încetat activitatea politică activă, dar care a îndeplinit caracteristicile de mai sus la un moment dat.

Totodată, se constată că reclamantul participă la dezbateri publice și implicarea în activități de interes social, acțiuni prin care se încadrează în noțiunea de persoană publică, fiind ținut să accepte un nivel sporit de critică și scrutin din partea mass-media, în limitele unei dezbateri de interes general. În aceste sens, reclamantul a oferit în mod benevol interviu Centrului de resurse jurnalistice, fiind avizat de înregistrarea audio a discuției.

Mai mult ca atât, potrivit art. 2 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, definește *noțiunea de persoană publică* ca persoană care exercită funcţii publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public.

Instanța reține că potrivit legii, persoanele "publice" trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decât persoanele obișnuite şi gradul accesibil de cercetare mai atentă urmează să fie cu atît mai mare cu cît figura publică în cauză şi informaţia ce se dezvăluie sunt mai importante.

Astfel, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că reclamantul, a fost vice-ministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene a Republicii Moldova în perioada 15 iulie 2005- 6 noiembrie 2009, iar în prezent participă în calitate de invitat la diverse emisiuni / dezbateri televizate, exprimându-și opinia asupra situației politice, economice în Republicii Moldova.

Prin urmare, instanța va aprecia critic argumentul reclamantului precum că este un simplu cetățean sau un om de afaceri, în situația care acest fapt este confirmat prin declarațiile reclamantului.

Conform jurisprudenței constante a CtEDO, persoanele care aleg să joace un rol în dezbaterile publice trebuie să manifeste un grad mai mare de toleranță față de criticile care le sunt adresate, chiar și atunci cînd acestea pot părea dure sau exagerate. Suplimentar, libertatea de exprimare constituie unul dintre pilonii principali ai unei societăți democratice, iar excepțiile care permit restricționarea dreptului la libertatea de exprimare, inclusiv a ideilor şi informaţiilor care ofensează, deranjează sau șochează, trebuie interpretate restrictiv, pe când necesitatea limitării trebuie probată în mod convingător. Deşi nu trebuie să depășească limitele stabilite prin art. 10 § 2, este de datoria presei de a comunica informaţii şi idei de interes public, iar publicul are dreptul să le recepționeze. În caz contrar, presa nu şi-ar putea manifesta rolul său vital de „câine de pază” (cauza Sunday Times v. Regatul Unit (nr.2)). Din acest motiv, libertatea de exprimare a mass-media se bucură de garanții suplimentare prevăzute de art. 11, alin. (3), art. 13 alin. (1), art. 28 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

În continuare, instanța reține că deși la caz nu se contestă faptul răspândirii informației de către pârât, reclamantul nu a demonstrat caracterul fals al

afirmațiilor incriminate, limitându-se la simple negații declarative, lipsite de suport probator, ceea ce contravine sarcinii probei instituite de art. 118 Cod de procedură civilă și art. 24 din Legea nr. 64/2010.

Totodată, referitor la răspunsurile prezentatea de reclamant de la autoritățile publice, instanța reține că răspunsurile prezentate de reclamant din partea Serviciului de Informații și Securitate și a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP nu au vin să combată conținutul materialului jurnalistic contestat, întrucât acestea vizează exclusiv aspecte limitate, participarea la licitațiile SIS, existența unui contract de valoare mică cu S.R.L. „Sniping Club" și lipsa unor informații la INSP privind schimbarea destinației armelor, fără a infirma, în mod direct și exhaustiv, afirmațiile referitoare la presupusele relații comerciale ale companiilor asociate reclamantului cu alte structuri de stat, organe de drept sau întreprinderi de stat, motiv pentru care respectivele înscrisuri pot fi apreciate doar ca probe circumstanțiale și incomplete, insuficiente prin ele însele pentru a demonstra falsitatea declarațiilor publicate.

Analizând expresiile contestate, instanţa este de părere că deși informația publicată ce îl vizează direct pe reclamant nu este susținută prin careva probe totuși reieșind din specificul problemei abordate, din analiza textului publicației, aceasta reprezintă opinia jurnalistică prealuată, prin care sunt redate informațiile obținute în cadrul investigației efectuate de la o sursă cu care redacția a colaborat în cadrul desfășurării investigației jurnalistice, după cum susține pârâtul și intervenientul accesoriu, în vederea exercitării misiunii primordiale a presei – de a informa societatea despre evenimentele pe care le consideră a fi de interes public.

Mai mult, conținutul articolului contestat reprezintă, în esență, *o preluare a unei investigații jurnalistice realizate de o instituție media specializată,* în contextul unui subiect de interes public major, vizând aspecte ce țin de securitatea statului, activitatea economică în domeniul armamentului și discursul public al unei persoane cu vizibilitate sporită în spațiul public, circumstanțe care justifică o protecție extinsă a libertății de exprimare, conform art. 10 CEDO și art. 3 din Legea nr. 64/2010.

În același timp, instanța reține că expresiile contestate de reclamant au caracter predominant de judecăți de valoare, a căror veridicitate nu este susceptibilă de probare, iar din ansamblul probelor administrate rezultă existența unui substrat factologic suficient, derivat din declarațiile publice ale reclamantului și din activitatea acestuia în spațiul mediatic și economic.

Or, în lipsa demonstrării caracterului fals și defăimător al informației, precum și a existenței unui prejudiciu real și a legăturii de cauzalitate, simplul dezacord al reclamantului cu opiniile sau concluziile jurnalistice nu poate angaja răspunderea juridică a pârâtului.

Prin urmare, instanța conchide că informațiile răspândite se încadrează în

limitele libertății de exprimare, fiind lipsite de caracter defăimător în sensul legii, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, de reține în mod esențial că informația contestată de reclamant nu a fost generată originar de către pârâtul AO „Piligrim-Demo”, ci a constituit o preluare a investigației jurnalistice publicate inițial de AO „Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova”, ceea ce prezintă relevanță juridică determinantă pentru soluționarea cauzei, or, legalitatea și caracterul licit al nucleului informațional preluat au fost deja supuse controlului judecătoresc într-un litigiu distinct, finalizat printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Astfel, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14.04.2025, menținută prin Decizia Curții de Apel Centru din 29 octombrie 2025, pronunțată în cauza pornită de Ostalep Valeriu împotriva AO „Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova”, instanța de apel a stabilit expres că afirmațiile contestate în cadrul investigației jurnalistice nu întrunesc elementele unei defăimări în sensul Legii nr. 64/2010, reținând că acestea se circumscriu limitelor libertății de exprimare, reprezintă în mare parte judecăți de valoare și/sau afirmații bazate pe un substrat factologic suficient, fiind formulate în contextul unui subiect de interes public major.

Prin urmare, câtă vreme materialul publicistic-sursă a fost deja examinat de instanța competentă, iar printr-o hotărâre definitivă s-a constatat lipsa caracterului defăimător al conținutului preluat, reclamantul nu poate pretinde, pe cale indirectă, obținerea unei concluzii contrare față de pârâtul care a reluat aceeași informație, fără a demonstra existența unor elemente suplimentare, autonome și distincte, imputabile exclusiv republicării efectuate de AO „Piligrim-Demo”.

Or, în prezenta cauză, reclamantul nu a făcut dovada faptului că pârâtul ar fi denaturat conținutul investigației-sursă, ar fi adăugat acuzații noi, ar fi modificat sensul informației inițiale sau ar fi depășit limitele unei preluări jurnalistice de bună-credință, astfel încât simpla republicare a unui material a cărui legalitate a fost deja validată jurisdicțional nu poate constitui, prin ea însăși, faptă ilicită civilă.

În aceste condiții, instanța reține că practica judiciară deja formată pe aceeași situație de fapt și asupra aceluiași nucleu informațional confirmă lipsa caracterului defăimător al articolului inițial, iar această constatare judiciară definitivă constituie un reper determinant în aprecierea legalității conduitei pârâtului AO „Piligrim-Demo”, care a acționat în limitele dreptului la informare și ale libertății de exprimare, prin preluarea unei investigații jurnalistice deja validate sub aspectul conformității sale cu legea.

În consecință, în absența demonstrării unui caracter ilicit distinct al republicării, precum și în condițiile existenței unei hotărâri definitive care a stabilit lipsa caracterului defăimător al informației-sursă, pretențiile reclamantului sunt

vădit neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Potrivit art. 29 alin 1-5 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei. Se acordă compensaţie pentru prejudiciul moral cauzat persoanei publice doar în cazul în care persoana publică a fost defăimată cu rea-credinţă. Compensaţia pentru prejudiciul moral se acordă persoanei juridice doar dacă răspîndirea informaţiei i-a periclitat managementul. Nu se acordă compensaţie pentru prejudiciul moral cauzat prin defăimarea persoanei juridice care nu mai are denumirea avută la momentul defăimării. Compensarea prejudiciilor morale cauzate de mass-media prin răspîndirea unor informaţii de interes public care s-au dovedit a fi false sau fără un substrat factologic suficient se efectuează doar în cazul în care mass-media a acţionat cu rea-credinţă sau cu încălcarea altor obligaţii profesionale.

Prin urmare, ținînd cont de faptul că pretenția privind repararea prejudiciului moral este subsecventă cererii principale ce vizează dezmințirea informației pretins defăimătoare, iar aceasta din urmă a fost respinsă, instanța apreciază că și pretenția accesorie urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, în situația car cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Ostalep Valeriu a fost respinsă integral, subsecvent se respinge cererea acestuia privind compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.90 lit.i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecare a cauzei și anume cheltuielile de asistență juridică iar potrivit prevederilor art.94 alin.(1) instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă integral, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Iar în corespundere cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost

reprezentată în judecată de un avocat.

Din înscrisurile prezentate de către partea pîrîtă se reține că, AO ,,Piligrim-Demo” pentru asistența juridică acordată de avocatul Frumosu Nicolae, în prezenta cauză civilă, a suportat cheltuieli în mărime 19503,50 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.1808 din 07.03.2025, anexat la materialele dosarului – f.d.70.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Prin urmare, luând în considerare caracterul rezonabil, real și necesar al cheltuielilor de asistență juridică, suportate de partea pîrîtă în prezenta cauză civilă, și totodată, având în vedere faptul că, cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, instanța consideră oportun de a încasa parțial cheltuielile de asistență juridică de la Ostalep Valeriu în beneficiul AO ,,Piligrim-Demo” în sumă de 10000 lei.

În conformitate cu prevederile art.art.94-96, 236-242, 358 CPC, instanța de judecată:

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu împotriva Asociației Obștești ,,Piligrim-Demo”, intervenient accesoriu AO ,,Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova”, privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea informației defăimătoare și repararea prejudiciului moral, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Ostalep Valeriu (a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul AO ,,Piligrim-Demo” (IDNO *****) cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10000 lei (zece mii lei, 00 bani).

În rest pretențiile privind recuperarea cheltuielilor de asistență juridică se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Comrat (sediul Central).

Președintele ședinței
Judecător Denis Guțu

Președintele ședinței: DENIS GUȚU